

ผลิตภัณฑ์เกษตรไทยลุยตลาดอินโดฯ ได้สบายมาก

อุตสาหกรรมการเกษตร เป็นอุตสาหกรรมที่มีบทบาทในการสร้างรายได้หลักให้กับประเทศไทยมาโดยตลอด โดยเฉพาะสินค้าการเกษตรประเภทอาหารที่ยังเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของไทย ซึ่งจากข้อมูลกระทรวงพาณิชย์ พบว่า ในไตรมาสแรกของปี 2554 มีมูลค่าส่งออกรวมทั้งสิ้น 21,259.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หรือประมาณ 659,035 ล้านบาท มีการขยายตัว 30.88% และเป็นมูลค่าที่สูงสุดเป็นประวัติการณ์นั้น กลุ่มสินค้าที่โดดเด่นที่สุดได้แก่ กลุ่มสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมการเกษตร ที่มีการขยายตัวถึง 43.6% ซึ่งจากตัวเลขดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารในตลาดโลกที่ยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สำหรับในกลุ่มประเทศ ASEAN ประเทศอินโดนีเซียซึ่งมีประชากรเกือบ 250 ล้านคน (July 2010 est.) มากเป็นเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมดของอาเซียนซึ่งมีประมาณ 560 ล้านคน ซึ่งรัฐบาลอินโดนีเซียให้ความสำคัญด้านความมั่นคงทางอาหารเป็นอย่างมาก เพื่อให้อินโดนีเซียบรรลุเป้าหมาย Millennium Development Goals (MDGs) ภายในปี 2015 โดย รมว. กระทรวงเกษตรของอินโดนีเซียได้ระบุว่า การสร้างความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียจะช่วยขจัดความอดอยากและความยากจน ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมาย MDGs มีผลการดำเนินงานเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารของอินโดนีเซียที่ผ่านมา ในระดับมหภาคมีการพัฒนาผลิตผลให้สูงขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง แต่ในระดับจุลภาคยังมีพื้นที่ที่ขาดแคลนอาหารอยู่ ทั้งนี้ ในปี 2552 ประเทศไทยมีการส่งออกสินค้าการเกษตรและอาหารไปยังประเทศอินโดนีเซียคิดเป็นมูลค่าทั้งสิ้นราว 21,195 ล้านบาท โดยสินค้าเกษตรและอาหาร 5 อันดับแรกที่ประเทศไทยส่งออกไปยังประเทศอินโดนีเซียได้แก่ น้ำตาลและน้ำผึ้ง ข้าวและธัญพืช แป้งและสตาร์ช ผลไม้ และอาหารทั่วไป เรียงตามลำดับ (ข้อมูลจากศูนย์ข้อมูลอัจฉริยะสถาบันอาหาร <http://fic.nfi.or.th>)

ในปี 2553 ตามข้อตกลง AFTA ในการเปิดเสรีการค้า ภายใต้การรวมกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) เริ่มทยอยมีผลในเรื่องการลดอัตราภาษีศุลกากร และจะเหลือ 0% ในปี พ.ศ.2558 นี้ ประกอบกับการขนส่งสินค้าทางเรือจากไทยไปอินโดนีเซียใช้เวลาเพียง 5-7 วันแล้วด้วยนั้น ตลาดอินโดนีเซียจึงน่าจะเป็นเป้าหมายสำคัญในการสร้างโอกาสทางธุรกิจให้กับภาคอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร โดยเฉพาะในกลุ่ม SMEs

Mr. Hermawan Kartajaya นักการตลาดที่มีชื่อเสียงชาวอินโดนีเซียให้ข้อมูลว่า ชาวอินโดนีเซียนิยมซื้อสินค้าอาหาร ทั้งซื้อเพื่อรับประทานเองและซื้อเป็นของขวัญให้แก่กัน จนส่งผลให้ชาวอินโดนีเซียมีค่าใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าอาหารและเครื่องดื่มเฉลี่ยต่อเดือนสูงถึงราวร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด และจำเป็นต้องพึ่งพาการนำเข้าอาหารหลายชนิด ทั้งนี้ราคาของสินค้าจำเป็นต้องแข่งขันได้ เมื่อเทียบกับผู้ผลิตในประเทศ และประเทศผู้นำเข้าอื่น อาทิ เวียดนาม มาเลเซีย เนื่องจากประชากรโดยส่วนมากร้อยละ 90 มีรายได้ไม่สูงมากนัก จึงมีความ

อ่อนไหวในเรื่องของราคาเป็นพิเศษ อย่างไรก็ตามสินค้าการเกษตรและอาหารที่มีราคาแพงของไทย อาทิ ทูเรียน ก็มีศักยภาพเข้าไปเจาะตลาดอินโดนีเซียได้เช่นกัน โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีรายได้ค่อนข้างสูง-สูงมากที่แม้จะมีเพียงร้อยละ 10 ของประชากรทั้งประเทศ แต่คิดเป็นจำนวนมากถึง 20-30 ล้านคนทีเดียว

ในงานเดียวกัน ยังมีกิจกรรมเจรจาจับคู่ธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการไทย 13 ราย และผู้ประกอบการอินโดนีเซีย 30 ราย ซึ่งสินค้าที่ได้รับความสนใจอย่างมากเป็นกลุ่มอาหารและวัตถุดิบประกอบอาหาร อาทิเช่น กระหล่ำปลี ซึ่งเป็นพืชผลล้นตลาดในประเทศไทยในขณะนี้ ราคาตกต่ำเหลือเพียง กก. ละ 80 สต.-1 บาทเท่านั้น ในขณะที่อินโดนีเซีย ราคากระหล่ำปลีสูงถึง กก. ละกว่า 100 บาท โดยเฉพาะพริกและหอมแดง เนื่องจากพริกที่อินโดนีเซียมีราคาสูงมากกว่า 200 บาท/กก. และจากการที่ชาวอินโดนีเซียนิยมบริโภคหอมแดงเจียว โดยใช้เป็นส่วนประกอบหรือเป็นเครื่องปรุงรสในอาหารแทบทุกชนิดนั้น ส่งผลให้ผลผลิตหอมแดงในอินโดนีเซียราคาสูงถึง 100 บาท/กก. และไม่เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ ทั้งนี้ จากการสอบถามผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการฯ พบว่า มีผู้ประกอบการอินโดนีเซียติดต่อขอให้เสนอราคาพริกและหอมแดง โดยประมาณการสั่งซื้อเบื้องต้นที่ 344 ตัน/สัปดาห์ แบ่งเป็น พริก 204 ตัน หอมแดง 140 ตัน ซึ่งน่าจะเป็นสัญญาณที่ดีในการส่งออกสินค้าการเกษตรไทยลุยอินโดนีเซียได้

แม้ปัจจุบันมูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารจากไทยไปอินโดนีเซียจะยังไม่สูงนัก อีกทั้งอินโดนีเซียและหลายประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นประเทศที่ส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเช่นเดียวกับไทย รวมถึงปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ในการส่งออก ทั้งเรื่องของผลผลิตที่ลดลงจากภัยธรรมชาติในประเทศ การกำหนดราคาสินค้าที่ทำไม่ได้ เพราะขึ้นอยู่กับความต้องการและปริมาณผลผลิตของโลก แต่จากปัจจัยต่าง ๆ และแนวโน้มส่งออกแล้ว พระเอกตัวจริงในภาพรวมการส่งออกสินค้าไทยในปีนี้น่าจะหนีไม่พ้น "สินค้าเกษตรและอาหาร" อย่างแน่นอน.